

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.
subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milián.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada i Xevi Campubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Borí (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscov*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Diez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagés, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de la portada: Efe.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Un primer pas

La gran manifestació del dia 16 a València va ser un èxit indiscutible de participació. Un esdeveniment que va aplegar prop de 100.000 persones i que va fixar alguns simbolismes forts, com el fet que Lluís Llach ni tan sols pogués instal·lar el seu piano –prohibit per l'Ajuntament de València– i hagués de tocar des d'una plataforma mòbil.

Així i tot, València va ser un clam i els representants de la societat civil, la cultura, els agents socials i la major part dels partits –amb l'excepció òbvia del PP– van deixar clar al carrer que el País Valencià continua ben viu i que no hi ha futur sense una societat articulada i basada en principis de respecte democràtic.

La primera batalla, per tant, ha estat guanyada. La capacitat de mobilització dels valencians ha quedat constatada una vegada més, al marge de les dificultats tradicionals que pressuposa un govern hostil i agressiu amb tot allò que no controla. Però, d'ara endavant, hi ha la feina d'assegurar la continuïtat d'entitats com Acció Cultural del País Valencià (ACPV), assetjada per unes multes confiscatòries que fan perillar el futur d'una tasca d'extensió cultural que, necessàriament, ha de ser assumida des de la base de la societat valenciana.

La manifestació de València, per tant, ha estat un primer pas imprescindible per a demostrar la vitalitat de la societat més conscient. Però la pervivència de la llengua i de la cultura catalanes al País Valencià és una responsabilitat que va molt més enllà dels qui viuen de la Sènia en avall. Es tracta d'una responsabilitat compartida pel conjunt de les entitats i institucions sensibles al fet lingüístic de tota l'àrea dels Països Catalans. Lluís Llach mateix era una prova directa –i de gran contingut simbòlic– d'aquest compromís compartit pels qui creuen en un futur de plenitud de la cultura que va fer possible l'obra d'Ausiàs Marc.

Els grans cicles històrics i polítics s'acaben i se succeeixen. I no s'ha escrit enllac que l'hegemonia del Partit Popular valencià hagi de ser eterna, i menys encara quan arrossega un llast de casos judicials molt complicat de gestionar en el dia a dia i amb una evident capacitat d'esclatar. A més, els serveis públics poden ressentir-se de les turbulències que ocasiona una crisi de la qual encara no sabem veure els límits.

Tot plegat anuncia temps de canvis que faran evolucionar el País Valencià més de pressa d'allò que és l'habitual. Dependrà de tothom l'orientació del moviment.

Als nostres lectors

El retrat que presideix la portada d'aquesta edició d'EL TEMPS és el d'un home implacable. Valerià Weyler i Nicolau (Palma, 1838 - Madrid, 1930) va ser un actor principal de la política espanyola tant a la península com a les possessions colonials de les Filipines, Santo Domingo i –molt especialment– Cuba. Enèrgic com pocs, va arribar a proposar que l'exèrcit espanyol atacés i envaís els Estats Units. Però també trobà temps per a tenir una vida sentimental agitada, tal com demostren unes cartes d'amor que aquest setmanari publica per primera vegada. El nostre delegat a Palma, Miquel Payeras, ens acosta a un mallorquí molt especial. Una mica més enllà, a les pàgines de Cultura, val molt la pena l'entrevista que els Obrint Pas han concedit a Núria Cadenes.

Salvador Cot